

Bruksela, 3 listopada 2023 r.
(OR. en)

14988/23

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2023/0392(NLE)

AELE 40
EEE 37
N 93
ISL 52
FL 31
MI 935
CLIMA 530
ENV 1232
ENER 594
TRANS 471

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	3 listopada 2023 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2023) 696 final
Dotyczy:	Wniosek - DECYZJA RADY w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu EOG w odniesieniu do zmiany załącznika XX (Środowisko) do Porozumienia EOG (ETS dla sektorów transportu morskiego i instalacji stacjonarnych)

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2023) 696 final.

Zał.: COM(2023) 696 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 3.11.2023 r.
COM(2023) 696 final

2023/0392 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

**w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach
Wspólnego Komitetu EOG w odniesieniu do zmiany załącznika XX (Środowisko) do
Porozumienia EOG**

(ETS dla sektorów transportu morskiego i instalacji stacjonarnych)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji ustalającej stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii we Wspólnym Komitecie EOG w związku z planowanym przyjęciem decyzji Wspólnego Komitetu dotyczącej zmiany załącznika XX (Środowisko) do Porozumienia EOG

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Porozumienie EOG

Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym („Porozumienie EOG”) gwarantuje obywatelom i podmiotom gospodarczym EOG równe prawa i obowiązki w ramach rynku wewnętrznego. Porozumienie przewiduje objęcie prawodawstwem UE dotyczącym czterech swobód wszystkich 30 państw EOG, a mianowicie państw członkowskich UE, Norwegii, Islandii i Liechtensteinu. Ponadto Porozumienie EOG obejmuje współpracę w innych ważnych dziedzinach, takich jak badania i rozwój, kształcenie, polityka społeczna, środowisko, ochrona konsumentów, turystyka i kultura, zwanych wspólnie „działaniami wspierającymi i politykami horyzontalnymi”. Porozumienie EOG weszło w życie z dniem 1 stycznia 1994 r. Unia i jej państwa członkowskie są stroną Porozumienia EOG.

2.2. Wspólny Komitet EOG

Za zarządzanie Porozumieniem EOG odpowiada Wspólny Komitet EOG. Jest to forum wymiany poglądów dotyczących funkcjonowania Porozumienia EOG. Jego decyzje podejmowane są w drodze konsensusu i są wiążące dla stron. Odpowiedzialność za koordynację spraw dotyczących EOG po stronie UE spoczywa na Sekretariacie Generalnym Komisji Europejskiej.

2.3. Planowany akt Wspólnego Komitetu EOG

Oczekuje się, że Wspólny Komitet EOG przyjmie decyzję Wspólnego Komitetu EOG („planowany akt”) dotyczącą zmiany załącznika XX (Środowisko) do Porozumienia EOG.

Celem planowanego aktu jest włączenie do Porozumienia EOG rozporządzenia (UE) 2023/957 zmieniającego rozporządzenie (UE) 2015/757 w celu włączenia transportu morskiego do unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji oraz monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji dodatkowych gazów cieplarnianych i emisji z dodatkowych typów statków¹, dyrektywy (UE) 2023/959 zmieniającej dyrektywę 2003/87/WE ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz decyzję (UE) 2015/1814 w sprawie ustanowienia i funkcjonowania rezerwy stabilności rynkowej dla unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych², decyzji (UE) 2023/852 w sprawie zmiany decyzji (UE) 2015/1814 w odniesieniu do liczby uprawnień, które mają zostać umieszczone w rezerwie stabilności rynkowej na potrzeby unijnego

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/957 z dnia 10 maja 2023 r. zmieniające rozporządzenie (UE) 2015/757 w celu włączenia transportu morskiego do unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji oraz monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji dodatkowych gazów cieplarnianych i emisji z dodatkowych typów statków, Dz.U. L 130 z 16.5.2023, s. 105.

² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/959 z dnia 10 maja 2023 r. zmieniająca dyrektywę 2003/87/WE ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz decyzję (UE) 2015/1814 w sprawie ustanowienia i funkcjonowania rezerwy stabilności rynkowej dla unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, Dz.U. L 130 z 16.5.2023, s. 134.

systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych do 2030 r.³, oraz decyzji Komisji (UE) 2023/1575 w sprawie puli uprawnień, które mają zostać wydane w całej Unii na 2024 r. w ramach unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji⁴.

Planowany akt będzie wiążący dla stron zgodnie z art. 103 i 104 Porozumienia EOG.

3. STANOWISKO, KTÓRE MA BYĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

Komisja przedkłada załączony projekt decyzji Wspólnego Komitetu EOG do przyjęcia przez Radę jako stanowisko Unii. Po przyjęciu stanowiska należy je przedstawić Wspólnemu Komitetowi EOG w najbliższym możliwym terminie.

Załączony projekt decyzji Wspólnego Komitetu EOG przewiduje specjalną klauzulę przeglądową dotyczącą stosowania rozdziału IVa dyrektywy 2003/87/WE, a do czasu wyniku tego przeglądu przepisy rozdziału IVa dotyczące uprawnień i monitorowania nie będą miały zastosowania do Liechtensteinu. Wykracza to poza zwykłe dostosowanie techniczne w rozumieniu rozporządzenia Rady nr 2894/94⁵. Rada ustala zatem stanowisko Unii.

Uzasadnieniem tego dostosowania są szczególne okoliczności w Liechtensteinie, ponieważ państwo to zawarło dwustronny traktat ze Szwajcarią, który przewiduje, po pierwsze, że Liechtenstein ustanawia taką samą stawkę podatku od emisji CO₂ jak Szwajcaria (obecnie 120 EUR za tonę CO₂), oraz po drugie, że szwajcarskie organy posiadają wyłączne kompetencje do administrowania podatkiem od emisji CO₂, w tym w zakresie poboru podatku na granicy między Liechtensteinem a Austrią i płaconego przez szwajcarskie podmioty. Wynika to z faktu, że wszystkie dostawy paliwa do Liechtensteinu pochodzą ze Szwajcarii, a przechowywaniem paliwa zajmują się podmioty szwajcarskie. W związku z tym w odniesieniu do Liechtensteinu przewidziano przegląd okresu obowiązywania odstępstwa umarzającego stosowanie ETS2, na wypadek gdyby w momencie podejmowania kolejnej decyzji Wspólnego Komitetu dotyczącej włączenia zmian do dyrektywy 2003/87/WE krajowe podatki od emisji dwutlenku węgla były wyższe niż cena ETS2. Oczekuje się, że nastąpi to po zaplanowanym na lipiec 2026 r. przeglądzie dyrektywy 2003/87/WE, o którym mowa w art. 30. Przepisy w zakresie uprawnień, monitorowania i raportowania dotyczące podmiotów objętych regulacją nie będą miały zastosowania do Liechtensteinu przed wejściem w życie odnośnej decyzji Wspólnego Komitetu.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) określa tryb przyjmowania decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki

³ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/852 z dnia 19 kwietnia 2023 r. w sprawie zmiany decyzji (UE) 2015/1814 w odniesieniu do liczby uprawnień, które mają zostać umieszczone w rezerwie stabilności rynkowej na potrzeby unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych do 2030 r., Dz.U. L 110 z 25.4.2023, s. 21.

⁴ Decyzja Komisji (UE) 2023/1575 z dnia 27 lipca 2023 r. w sprawie puli uprawnień, które mają zostać wydane w całej Unii na 2024 r. w ramach unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji, Dz.U. L 192 z 31.7.2023, s. 30.

⁵ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2894/94 z dnia 28 listopada 1994 r. w sprawie uzgodnień dotyczących stosowania Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, Dz.U. L 305 z 30.11.1994, s. 6.

prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „aktów mających skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”⁶.

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Wspólny Komitet EOG jest organem utworzonym na mocy umowy, a mianowicie Porozumienia EOG. Akt, który ma zostać przyjęty przez Wspólny Komitet EOG, stanowi akt mający skutki prawne. Planowany akt będzie wiążący na mocy prawa międzynarodowego zgodnie z art. 103 i 104 Porozumienia EOG.

Planowany akt nie uzupełnia ani nie zmienia ram instytucjonalnych umowy. W związku z tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE w związku z art. 1 ust. 3 rozporządzenia Rady nr 2894/94.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji przyjętej na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE w związku z art. 1 ust. 3 rozporządzenia Rady nr 2894/94 jest uzależniona głównie od materialnej podstawy prawnej aktu prawnego Unii, który ma zostać uwzględniony w Porozumieniu EOG.

Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie pomocniczy charakter, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Ponieważ decyzja Wspólnego Komitetu włącza do Porozumienia EOG rozporządzenie (UE) 2023/957, dyrektywę (UE) 2023/959, decyzję (UE) 2023/852 i decyzję Komisji (UE) 2023/1575, niniejszą decyzję Rady należy oprzeć na tej samej materialnej podstawie prawnej co uwzględniane akty. Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 192 ust. 1 TFUE.

4.3. Wniosek

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinny być art. 192 ust. 1 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE oraz art. 1 ust. 3 rozporządzenia Rady nr 2894/94.

5. PUBLIKACJA PLANOWANEGO AKTU

Ponieważ akt Wspólnego Komitetu EOG zmieni załącznik XX (Środowisko) do Porozumienia EOG, po przyjęciu należy go opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁶ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r., Niemcy/Rada, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61–64.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu EOG w odniesieniu do zmiany załącznika XX (Środowisko) do Porozumienia EOG

(ETS dla sektorów transportu morskiego i instalacji stacjonarnych)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2894/94 z dnia 28 listopada 1994 r. w sprawie uzgodnień dotyczących stosowania Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym⁷, w szczególności jego art. 1 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym⁸ („Porozumienie EOG”) weszło w życie z dniem 1 stycznia 1994 r.
- (2) Zgodnie z art. 98 Porozumienia EOG Wspólny Komitet EOG może podjąć decyzję o zmianie, między innymi, załącznika XX (Środowisko) do Porozumienia EOG.
- (3) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/957⁹, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/959¹⁰, decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/852¹¹ oraz decyzję Komisji (UE) 2023/1575¹².

⁷ Dz.U. L 305 z 30.11.1994, s. 6.

⁸ Dz.U. L 1 z 3.1.1994, s. 3.

⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/957 z dnia 10 maja 2023 r. zmieniające rozporządzenie (UE) 2015/757 w celu włączenia transportu morskiego do unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji oraz monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji dodatkowych gazów cieplarnianych i emisji z dodatkowych typów statków, Dz.U. L 130 z 16.5.2023, s. 105.

¹⁰ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/959 z dnia 10 maja 2023 r. zmieniająca dyrektywę 2003/87/WE ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz decyzję (UE) 2015/1814 w sprawie ustanowienia i funkcjonowania rezerwy stabilności rynkowej dla unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, Dz.U. L 130 z 16.5.2023, s. 134.

¹¹ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/852 z dnia 19 kwietnia 2023 r. w sprawie zmiany decyzji (UE) 2015/1814 w odniesieniu do liczby uprawnień, które mają zostać umieszczone w rezerwie

- (4) W związku z tym należy odpowiednio zmienić załącznik XX (Środowisko) do Porozumienia EOG.
- (5) Stanowisko Unii w ramach Wspólnego Komitetu EOG powinno zatem opierać się na dołączonym projekcie decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, które należy zająć w imieniu Unii Europejskiej we Wspólnym Komitecie EOG w sprawie proponowanej zmiany załącznika XX (Środowisko) do Porozumienia EOG, opiera się na projekcie decyzji Wspólnego Komitetu EOG dołączonym do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

¹² stabilności rynkowej na potrzeby unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych do 2030 r., Dz.U. L 110 z 25.4.2023, s. 21.
Decyzja Komisji (UE) 2023/1575 z dnia 27 lipca 2023 r. w sprawie puli uprawnień, które mają zostać wydane w całej Unii na 2024 r. w ramach unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji, Dz.U. L 192 z 31.7.2023, s. 30.